

सर्वदा भनिएको अर्को महान कथा

सन् १९६५ मा एउटा चलचित्र कम्पनीले ख्रीष्टको जीवनमा आधारित एउटा चलचित्र प्रदर्शन गर्‍यो जसको नाम ग्रेटेष्ट स्टोरी एभर टोल्ड थियो । ख्रीष्टको जन्मबाट सुरु गरेर त्यस चलचित्रले उहाँको पृथ्वीको सेवाकाई, अस्वीकार, क्रूसमा टाँगिनुभएको, गडाई र पुनरुत्थानलाई चित्रण गरेको थियो । यद्यपि त्यो चलचित्र बाइबलको ईश्वरीय लेखअनुसार येशूलाई चित्रण गर्ने गरी निर्माण गरिएको थिएन, तर यसको थोरै अंश ख्रीष्टको वास्तविक जीवनको सर्वदा भनिएको महान कथाकोरूपमा रहेको छ ।

यदि येशूको जन्म, जीवन, मृत्यु र पुनरुत्थान सर्वदा भनिएको महान कथा हो भने, सर्वदा भनिएको अर्को महान कथा कुन होला ? जब कसैले नयाँ करारको प्रेरितको पुस्तक पढ्छन् भने यसको उत्तर स्पष्ट हुनेछ: सर्वदा भनिएको दोस्रो महान कथा भनेको हाम्रा प्रभुको मण्डलीको स्थापना हो ।

परमेश्वरको राज्य, मण्डली स्थापनाभएको कथा कसैले अपेक्षा गर्ने जस्तै, उच्च साहस र कसिलो उत्तेजनाले भरिएको छ । प्रेरितमाभएको एउटा अध्याय-अध्याय २ ले-यो घटना वर्णन गरेको छ ।

आउनुहोस् हामी प्रेरितमाभएको यस अध्यायलाई यो एउटा अध्याय नै पूर्ण पुस्तक अथवा पूरा कथा हो भन्ने मानी पुनरावलोकन गरौं । यसले हामीलाई यो कथालाई बाध्यपार्ने र प्रेरणा दिने भागहरूमा विभाजन गर्ने अनुमति दिन्छ । सर्वदा भनिएको अर्को महान कथाको प्रत्येक अध्यायले मण्डली स्थापनाबारेको एउटा रोचक पाटो प्रस्तुत गर्नेछ ।

अध्याय एक: “ईश्वरबाट खन्याइएको”

जब हामी पुस्तक सुरु गर्दछौं, हामी पहिलो अध्याय खोल्न पुग्दछौं, जसको शीर्षक “ईश्वरबाट खन्याइएको” राखिएको छ।

लूका, प्रेरितका लेखक, भन्दछन्, “जब पेन्तिकोसको दिन आयो, तिनीहरू सबै एकै ठाउँमा भेला भएका थिए” (२:१)। यो कथाको पृष्ठभूमि, त्यसैकारण, पेन्तिकोसको दिनको ऐतिहासिक शहर यरुशलेम हो। यशैया (यशैया २:२-४) र मीकाले (मीका ४:१-३) अगमवाणीद्वारा यरुशलेमलाई जहाँबाट “पछिल्लो दिन” भनिने युगको सुरुवातमा परमेश्वरको व्यवस्था निस्किएउने छ भनी चिनाएका थिए। पेन्तिकोस एउटा पुरानो करारको चाडको दिन थियो जुन अन्न भित्र्याउँदा मनाइन्थ्यो (प्रस्थान २३:१६)। सारा रोमी साम्राज्यबाट, यहूदी पुरुषहरू उनीहरूका परिवारका साथ यो महत्वपूर्ण पुरानो करारको चाड मनाउन यरुशलेममा आएका थिए।

जब पेन्तिकोसको दिन आइपुग्यो, केही अनौठो कुरा हुन गयो:

अनि स्वर्गबाट अचानक ठूलो बतासको भोक्का जस्तै एउटा आवाज आयो र तिनीहरू बसेको पूरा घरै भरिदियो। आगोका जिब्राहरूजस्ता तिनीहरूकहाँ देखापरे, भाग-भाग भएर तिमीहरू हरेक माथि बसे। अनि तिनीहरू सबै पवित्र आत्माले भरिए र पवित्र आत्माले तिनीहरूलाई दिनुभएको उच्चारण बमोजिम तिनीहरू अन्य भाषाहरूमा बोल्न लागे (प्रेरित २:२-४)।

त्यसबेला प्रेरितहरू मात्र थिए जसले खन्याइनुभएको पवित्र आत्मा प्राप्त गरेका थिए। प्रेरित २ र प्रेरित २ सम्म डोच्याउने प्रसंगले त्यसलाई स्पष्ट गर्दछ। सर्वप्रथम, प्रेरित २:१ माभएको “तिनीहरूको” अर्थ प्रेरित १:२६ मा उल्लेख गरिएका “एघार प्रेरितहरू” हुन्। जब यो कथा खुल्दै जान्छ, प्रेरितहरू आकर्षणको केन्द्र हुँदै जान्छन्। दोस्रो, पवित्र आत्मा आउनुभएको प्रसंगले (प्रेरित २:१-२१) प्रेरितहरू बाहेक अरु कसैले पवित्र आत्माको बप्तिष्मा पाएका थिए भन्ने कही पनि संकेत गरेको छैन। त्यो भिड जो आत्माद्वारा प्रेरितहरूबाट विभिन्न भाषाहरू बोलिएको साक्षीभएको थियो, त्यसले प्रेरितहरूलाई ती बोल्नेहरूकोरूपमा चिनेको र मानिलिएको थियो (प्रेरित २:७)।

यो पवित्र आत्मा खन्याइनुभन्दा तीन वर्षअघि, प्रेरितहरूलाई विभिन्न परिस्थितिहरूमा कसरी एक दिन उनीहरूलाई खीष्टले पवित्र आत्माले बप्तिष्मा दिनुहुनेछ भनी प्रतिज्ञा गरिएको थियो । खीष्टको सेवाकाई सुरु हुने अवस्थामा, बप्तिष्मा दिने यूहन्नाले भनेका थिए, “मचाहिँ त तिमीहरूलाई पश्चातापको लागि पानीले बप्तिष्मा दिन्छु, तर मपछि आउनुहुने मभन्दा अझ शक्तिशाली हुनुहुन्छ, जसका जुत्ता बोक्ने योग्य म छैनँ । उहाँले तिमीहरूलाई पवित्र आत्मा र आगोले बप्तिष्मा दिनुहुने छ” (मत्ती ३:११) । उहाँको स्वर्गारोहण हुनुभन्दा केहीअघि येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभएको थियो, “किनभने यूहन्नाले त पानीले बप्तिष्मा दिए, तर अबका थोरै दिनमा पवित्र आत्माले तिमीहरूको बप्तिष्मा हुनेछ” (प्रेरित १:५) । उहाँको स्वर्गारोहणको समय खीष्टको छुट्टिने बेलाको वचनले उहाँका प्रेरितहरूलाई तिनीहरूले पिताले गर्नुभएको प्रतिज्ञा र माथिबाट शक्तिप्राप्त नगरुन्जेल यरुशलेममा बस भन्ने निर्देशन दिएको थियो (लूका २४:४६-४९, प्रेरित १:४) । अब, यो पवित्र आत्मा खन्याइएवाट जुन पेन्तिकोसको दिनको बिहान हुन आएको थियो, प्रभुका पवित्र आत्मा प्रेरितहरूमाथि आउनुहुनेबारेका सबै प्रतिज्ञाहरू पूरा भएका थिए ।

जब यसरी पवित्र आत्मा स्वर्गबाट खनाइएको थियो, त्यसबेला केही कुरा सुनिएको थियो: “... अनि स्वर्गबाट अचानक ठूलो बतासको भोक्का जस्तै एउटा आवाज आयो ...” (प्रेरित २:२) । केही कुरा देखिएको पनि थियो: “आगोका जिब्राहरूजस्ता तिनीहरूकहाँ देखा परे, र भाग-भाग भएर तिनीहरू हरेकमाथि बसे” (प्रेरित २:३) । केही कुरा अनुभव पनि गरिएको थियो: मानिसहरूले प्रेरितहरूलाई बोलीहरू अथवा भाषाहरू बोलेको देखेर आत्मा आउनुभएको, र त्यसरी आत्माले उनीहरूलाई शक्ति दिनुभएको देखेका थिए । प्रेरितहरूले ती मानिसहरूको भाषा बोलेका थिए भन्नेमा कुनै शंका गरिनु हुँदैन जसले बतासको भोक्काको जस्तै आवाज सुनेका थिए र त्यहाँ के भइरहेको छ भनेर हेर्न भेला भएका थिए । जब मानिसहरूले प्रेरितहरूबाट उनीहरूले के सुनिरहेका थिए भन्ने कुरा भनेका थिए, उनीहरूले ग्रीक शब्दहरू *dialektos* (“भाषा” भनी अनुवाद गरिएको, प्रेरित २:६, ८) र *glossias* (“बोलीहरू” भनी अनुवाद गरिएको, प्रेरित २:११) प्रयोग गरेका थिए ।

प्रेरितहरू तीन ईश्वरीय उद्देश्यले पवित्र आत्माद्वारा बप्तिष्मा

भएका थिए । पहिलो, उनीहरू प्रेरणाको उद्देश्यले बप्तिष्मा भएका थिए । पवित्र आत्माले तिनीहरूलाई प्रेरणा दिन लाग्नुभएको थियो जसले गर्दा उनीहरूले परमेश्वरको प्रकाश मानिसहरूलाई दिन सकेका हुन् । खीष्टले प्रेरितहरूलाई प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो, “तर सल्लाहकार, अर्थात् पवित्र आत्मा, जसलाई पिताले मेरो नाउँमा पठाउनुहुनेछ, उहाँले तिमीहरूलाई सबै कुरा सिकाउनुहुनेछ, र मैले तिमीहरूलाई भनेका सबै कुरा तिमीहरूलाई याद दिलाउनुहुनेछ” (यूहन्ना १४:२६) । अब, पवित्र आत्मा आउनुभएर खीष्टले उहाँको प्रेरितहरूलाई गर्नुभएको यो प्रतिज्ञा पूराभएको थियो ।

दोस्रो, उनीहरूले प्रचार गरेको सन्देश परमेश्वरबाट आएको हो भन्ने प्रमाणित गर्ने उद्देश्यले पनि उनीहरूले पवित्र आत्माको बप्तिष्मा पाएका थिए । उनीहरूले आश्चर्यकर्महरू, चिन्हहरू र आश्चर्यपूर्ण कार्यहरू गर्ने शक्ति, उनीहरूले प्रचार गर्न लागेको सन्देशलाई प्रमाणित गर्नको निम्ति पवित्र आत्माबाट पाएका थिए । खीष्टले प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो, “विश्वास गर्नेहरूसँग यी चिन्हहरू हुनेछन्—मेरो नाउँमा तिनीहरूले भूतहरू धपाउनेछन्, तिनीहरूले नयाँ भाषाहरूमा बोल्नेछन्, तिनीहरूले सर्पहरू समात्नेछन् र कुनै विषालु कुरा पिए तापनि कुनै किसिमले त्यसले तिनीहरूको हानि गर्नेछैन । तिनीहरूले रोगीहरूमाथि आफ्ना हात राख्नेछन् र तिनीहरू निको हुनेछन्” (मर्कूस १६:१७, १८) । यो प्रतिज्ञा जब प्रेरितहरूले आश्चर्यपूर्ण कार्यहरू गर्ने थिए आत्माद्वारा पूरा हुन लागेको थियो, जसले उनीहरू परमेश्वरबाट पठाईएका मानिसहरू हुन् भन्ने प्रमाणित गर्ने थियो । यो पूराभएको एउटा प्रमाण प्रेरित १४:३ मा देख्न सकिन्छ: “प्रभुको भरोसामा साहससँग बोल्दै धेरै समयसम्म पावल र वारनाबास त्यहाँ रहे । प्रभुले तिनीहरूको हातबाट चिन्हहरू र अचम्मका कामहरू गराईकन आफ्नो अनुग्रहको वचनको गवाही दिनुभयो ।”

तेस्रो, प्रेरितहरू यसकारण पवित्र आत्माबाट बप्तिष्मा भएका थिए जसले गर्दा उनीहरूले अरु खीष्टियानहरूमाथि हात राखेर उनीहरूलाई आश्चर्यपूर्ण कामहरू गर्ने वरदानहरू दिन सकेका हुन् । यो शक्ति प्रदान गरिएको एउटा उदाहरण प्रेरित ८:१४-२४ मा उल्लेख गरिएको छ: पत्रुस र यूहन्ना दुई प्रेरितहरू नयाँ परिवर्तन भएकाहरूको निम्ति उनीहरूमाथि हात राख्न र उनीहरूलाई पवित्र आत्माको आश्चर्यपूर्ण कामको वरदान दिने प्रार्थना गर्न यरुशलेमबाट सामरियामा

पठाईएका थिए, उनीहरू फिलिपको प्रचारद्वारा ख्रीष्टमा आएका थिए ।

यो “सर्वदा भनिएको अर्को महान कथाको” सुरुवातको अर्थ तपाईंलाई र मलाई के लाग्दछ ? यसको अर्थ के हो भने नयाँ करारमा पाइने प्रकाश हाम्रो निमित्त प्रेरणाप्राप्त मानिसहरूद्वारा दिइएको थियो । हामी नयाँ करारका सन्देशहरू एकदमै ठीक र अचूक छन् भनी भरोसा गर्न सक्दछौं । परमेश्वरले आफ्ना प्रेरितहरूलाई पवित्र आत्माको बप्तिष्माद्वारा शक्ति प्रदान गर्नुभएको थियो, प्रेरितहरूले, त्यसको साटो, उनीहरूको हात राखेर, पवित्र आत्माको आश्चर्यकर्म गर्ने बरदान अरु ख्रीष्टियानहरूलाई दिएका थिए । यसरी नयाँ करारका लेखकहरूले प्रेरणाप्राप्त गरेका थिए, उनीहरू आत्माद्वारा अगुवाई गरिएका मानिसहरू थिए । हामीहरूले नयाँ करार मानिसलाई दिइएको परमेश्वरको प्रकाश हो भनी निर्धक्कसँग विश्वास गर्न सक्दछौं ।

अध्याय दुइ: “त्यो शक्तिशाली उपदेश”

सर्वदा भनिएको अर्को महान कथाको दोस्रो अध्यायलाई शक्तिशाली प्रवचनको शीर्षक दिइएको छ । जुन दिन मण्डली स्थापनाभएको थियो त्यो दिन प्रवचनको दिन थियो । पहिला त, सबै प्रेरितहरूले स्पष्टरूपमा विभिन्न जातिय समूहहरूका भाषाहरू अथवा बोलीहरू “परमेश्वरका महान कार्यहरूको” चर्चा गर्दै बोलेका थिए (प्रेरित २:११) । त्यसपछि पत्रुसले एघारै जनासँग खडा भएर सम्भवत ग्रीक भाषामा बोलेर, त्यस समयको विश्वव्यापी भाषामा, येशू नै प्रभु र ख्रीष्ट दुवै हुनुहुन्छ भन्ने घोषणा गर्दै एउटा लामो प्रवचन दिएका थिए (प्रेरित २:१४) ।

ठूलो बतासको जस्तो आवाजले गर्दा एकै ठाउँ भेला भएका मानिसहरू यहूदीहरू थिए, जसले गर्दा यो पहिलो सुसमाचार प्रचारका निमित्त असामान्य सम्भावनाप्राप्तभएको थियो । तिनीहरू परमेश्वरमा विश्वास गर्थे र पुरानो करारको धर्मशास्त्र राम्ररी जानेका थिए । तिनीहरू सुसमाचारको सन्देश ग्रहण गर्नको निमित्त मानसिकरूपमा तयार अवस्थामा थिए । तिनीहरूसँग ख्रीष्टलाई धेरै देशहरूमा लाने अवसर पनिप्राप्त थियो । तिनीहरू रोमी साम्राज्यको विभिन्न भागहरूबाट आएका थिए । ती मानिसहरू जसले सुसमाचार ग्रहण गर्ने थिए रपछि त्यसको साथ उनीहरूको देशमा फर्कने थिए उनीहरूद्वारा ख्रीष्टियानिटी तुरुन्तै फैलन सक्ने मौका पनि त्यहाँ थियो ।

प्रेरणाद्वारा, लूकाले पत्रुसले प्रचार गरेको उपदेश हाम्रो निम्ति संक्षेपमा उपलब्ध गराएका छन् (प्रेरित २:१४-३६) । पत्रुसले प्रचार गरेको उपदेशमाथि उनले दिएको यो महत्वपूर्ण दृष्टिकोणलाई दुई अथवा तीन फरक तरिकाले वर्णन गर्न सकिन्छ, तर आउनुहोस् यसलाई हामी एउटा विशेष संभाषणको औपचारिक तत्वहरूअनुसार, यसको परिचय, मूल भाग र निष्कर्षलाई हेर्दै वर्णन गरौं ।

पत्रुसले आफ्नो उपदेश उनका श्रोताहरू जहाँ थिए त्यहीबाट सुरु गर्दछन् । केही मानिसहरूले हाँसो गर्दै भनिरहेका थिए, “तिनीहरू नयाँ मधले मातेका छन्” (प्रेरित २:१३) । सुसमाचारको शिक्षकसँग असल ख्याती बाहेक अरु कुनै थोक पनि हुन सक्दछ । कुनै शिक्षक जसको विश्वासयोग्य चरित्र र भरोसायोग्य ख्याती छैन भने उसको मुख बोल्नलाई खोल्नुभन्दाअघि नै उ असफल हुने नियति हुन्छ । उसले जति नै शक्तिशालीरूपमा सुसमाचार प्रस्तुत गरे तापनि उसलाई विश्वास गरिने र आदर गरिने छैन ।

यसमा कुनै आश्चर्य छैन, त्यस बेला, पत्रुसले यो प्रवचन प्रेरितहरू विरुद्ध लगाइएको दोषको जवाफ दिँदै सुरु गर्दछन् । उनी तिनीहरूले गलतरूपमा बुझेको तथ्यप्रति दुइ सत्यहरूका साथ प्रतिक्रिया जनाउँदछन्: पहिलो, उनी यो के होइन भनी सुरु गर्दछन् । उनी तिनीहरूको सामान्य बुद्धिलाई पुनर्विचार गर्न भन्दछन् । उनी भन्छन्, “किनभने तपाईंहरूले ठान्नुभएभैं यिनीहरू मातेका छैनन, किनकि अहिले बिहानको नौ मात्र बजेको छ” (प्रेरित २:१५) । पत्रुस भनिरहेका थिए, “यसको स्पष्टिकरण मातेको भन्ने हुन सक्दैन, किनभने कुनै पनि सामान्य यहूदी पेन्तिकोस जस्तो महत्वपूर्ण दिनमा त्यति बिहानै मात्र सक्दैन । सामान्य बुद्धिले पनि तपाईंहरूलाई हामी मातेका छैनौं भनी भन्दछ ।” दोस्रो, पत्रुस त्यो केभएको थियो भनी वर्णन गर्दछन् । उनी धर्मशास्त्र उल्लेख गर्दछन् जब उनी भन्छन्, “तर योएल अगमवक्ताद्वारा भनिएको कुरा यही हो” (प्रेरित २:१६) । त्यसपछि उनी योएल २:२८-३२ लाई उल्लेख गर्नतर्फ लाग्दछन् (प्रेरित २:१७-२१) । यसरी त्यहाँ पेन्तिकोसको दिनमा आत्मा खन्याइएको कुरा, कस्तिमा पनि आंशिकरूपमा, “आखिरी दिनहरू” भनिने युगको सुरुवातभएको बारेको भविष्यवाणी हो भन्नेमा शंका नरहोस् । यसका निम्ति हामीसँग पत्रुसका वचनहरू छन् । उनको “योएल अगमवक्ताद्वारा भनिएको कुरा यही हो” भन्ने वचनहरूलाई यस प्रश्नको पूर्ण र अन्तिम उत्तररूपमा

लिइनु पर्दछ ।

यो आत्माको खन्याईले “आखिरी दिनहरूको” युग सुरुवात गर्‍यो । जब प्रेरितहरूले पवित्र आत्माको बप्तिष्माबाट शक्तिप्राप्त गरे, मण्डली आरम्भभएको आश्चर्यपूर्ण युग शुरु भयो । पछि, प्रेरितमा, जब प्रेरितहरूले अरुहरूमाथि हात राखे ख्रिष्टियानहरू, छोराहरू र छोरीहरूले अगमवाणी बोलेका, युवकहरूले दर्शन देखेका, बुढापाकाहरू स्वप्नदर्शी बनेका, र दास-दासीहरूले अगमवाणी बोलेका थिए (प्रेरित ६:६, ८:४-८, १४-२४, २१:८, ९) । यो प्रेरितहरूमाथि खनाइएको एउटा मुहान थियो जसले ख्रीष्टियानिटीको सुरुको समयको आश्चर्यजनक खोलाहरू उत्पन्न गरेको थियो । प्रेरितिय हात राखेर प्रदान गरिएको आत्माको आश्चर्यकर्मको वरदान, परमेश्वरले नयाँ करारको लिखित स्वरूप पूराभएरप्राप्त नभएसम्म शिशु मण्डलीलाई अगुवाई गर्न प्रयोग गर्न लाग्नुभएको थियो । नयाँ करारको लिखित स्वरूप पूरा भइसकेपछि, प्रेरितहरूको मृत्यु र जसमाथि प्रेरितहरूले उनीहरूको हात राखेका थिए उनीहरूको मृत्युपछि, मण्डलीको आश्चर्यजनक सुरुवात समाप्त भयो र आत्माले मण्डलीलाई लिखित वचनद्वारा अगुवाई गर्ने युगको आरम्भ भयो ।

त्यसपछि, पत्रुसको परिचयले, भिडलाई त्यो घटना के होइन र त्यो घटना के थियो भन्ने देखाउँदछ । उनी तिनीहरूको सामान्य ज्ञानलाई आक्लान गर्दछन् र उनी धर्मशास्त्रलाई पुनर्विचार गर्न भन्दछन् । उनले आफ्ना श्रोताहरूलाई उनीहरू जहाँ थिए त्यहीँबाट उनीहरूले पुनर्विचार गर्न तयार हुनुपर्ने येशू मसीह हुनुहुन्छ भन्ने प्रमाणहरूतर्फ लैजान्छन् ।

पत्रुसको प्रवचनका अंश येशू नै ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भन्ने प्रमाणका विभिन्न हरफहरूको प्रस्तुति मिलेर बनेको छ । यदि तपाईंलाई हजारौं मानिसहरूको भेलाअघि खडा भएर येशू नै ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भनी विश्वास गर्न सकिने प्रमाणको सूची प्रस्तुत गर्न भनियो भने, तपाईं के प्रमाणहरू प्रस्तुत गर्नुहुन्छ ? आउनुहोस् हामी उनले प्रस्तुत गरेको सूची हेरौं र त्यसलाई हाम्रो सूचीसँग मिलाऔं ।

जब दोहोर्‍याउने काम सकिन्छ, पत्रुस प्रमाणका पाँच हरफहरू सूचीकृत गर्दछन् र वर्णन गर्दछन् । पहिला, उनी ख्रीष्टका आश्चर्यकर्मका प्रमाणहरू तर्फ देखाउँछन् । उनी भन्छन्, “... नासरतका येशू यस्ता व्यक्ति हुनुहुन्थ्यो, जसलाई परमेश्वरले शक्तिशाली कामहरू, अचम्मका

कामहरू र चिन्हहरूद्वारा तपाईंहरूका सामुन्ने प्रमाणित गर्नुभयो” (प्रेरित २:२२) । त्यो आश्चर्यकर्महरूको साक्षी नै थियो जसले निकोदेमसलाई खीष्ट परमेश्वरबाट आउनुभएको हो भन्ने विश्वास दिलाएको थियो । उनको त्यो खीष्टसँगको रातको भेटमा, निकोदेमसले भनेका थिए, “गुरुज्यू, हामी जान्दछौं तपाईं परमेश्वरबाट आउनुभएको शिक्षक हुनुहुन्छ: किनकि परमेश्वर साथमा हुनुभएन भने तपाईंले गर्नुभएका यी चिन्हहरू कसैले गर्न सक्दैन” (यूहन्ना ३:२) । यदि एउटा पूर्णरूपमा विश्वसनीय, एउटा इन्कार गर्न नसकिने भरोसायोग्य अभिलेखले, हामीलाई येशूले साँचो आश्चर्यकर्महरू गर्नुभएको थियो भनी घोषणा गर्दछ भने, हामी पनि त्यस साक्षीद्वारा खीष्टका आश्चर्यपूर्ण कार्यहरू प्रति निकोदेमसले जस्तै प्रतिक्रिया जनाउन बाध्य हुँदछौं—हामी उहाँ परमेश्वरबाट आउनुभएको थियो भनी विश्वास गर्न बाध्य हुनेछौं । परमेश्वरको वचन, बाइबल, यस पृथ्वीमाभएको सबैभन्दा विश्वसनीय सूचनाको श्रोतले, येशूले वास्तविक आश्चर्यजनक कार्यहरू गर्नुभएको थियो भनी गवाही दिएको छ । यो प्रमाणले एउटै निष्कर्षतर्फ सङ्केत गर्दछ—उहाँ परमेश्वरबाट “स्वीकृत” हुनुहुन्थ्यो, आश्चर्यकर्महरूद्वारा प्रमाणित उहाँले परमेश्वरका पुत्रले जस्तै काम गर्नुभएको थियो । पत्रुसले आफ्ना श्रोताहरूलाई खीष्टको आश्चर्यकर्महरूको सम्झना गराएका थिए र त्यस प्रमाणले माग गर्ने तार्किक निष्कर्षलाई स्वीकार गर्न आह्वान गरेका थिए ।

दोस्रो, पत्रुसले उनका श्रोताहरू अगाडी पुनरुत्थानको प्रमाण राखिदिएका थिए । उनी भन्दछन्,

परमेश्वरले ठहराउनुभएको निश्चित योजना र पूर्वज्ञानअनुसार पक्राउ पर्नुभएको यिनै येशूलाई अधर्मी मानिसहरूका हातद्वारा तपाईंहरूले क्रूसमा टाँगेर मार्नुभयो । उहाँलाई परमेश्वरले मृत्युको पीडाबाट छुटकारा दिएर जीवित पार्नुभयो । किनकि मृत्युको अधीनमा उहाँ भइरहनु असम्भव थियो (प्रेरित २:२३, २४) ।

पुनरुत्थान सबै प्रेरितहरूको प्रचारको महत्वपूर्ण अंश थियो । यो एउटा यस्तो तर्क थियो जसलाई यहूदीहरूले जवाफ दिनै सक्दैनथे । खीष्टको पुनरुत्थानले डराउनेलाई साहसी र साहसीलाई डराउने मानिसहरू बनाइदिएको थियो । ती यहूदीहरू जसले साहसको साथ पिलातसको अधि

“त्यसलाई कूसमा टाँग” भनी कराएका थिए (मत्ती २७:२२), रिक्तो चिहानको सत्यताले गर्दा डरलेपछि हटेका थिए । पत्रुस, जसले येशूको इन्साफमा डराएर “म ती मानिसलाई चिन्दिनँ” (मत्ती २६:७२) भनेका थिए, रिक्तो चिहानबाट नजिकै भेलाभएको एउटा ठूलो भिडलाई साहसका साथ उहाँको पुनरुत्थानकोबारेमा प्रचार गरेका थिए ।

पुनरुत्थानले येशू ख्रीष्ट परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भन्ने निर्णायक प्रमाण उपलब्ध गराएको छ । कसैले ख्रीष्टको ईश्वरत्वलाई इन्कार गर्न सक्ने एउटै उपाय भनेको उहाँको मृतकबाटभएको पुनरुत्थानलाई इन्कार गर्नु हो । पुनरुत्थानले ख्रीष्टियानिटीलाई विशिष्ट स्थानमा राखेको छ । ख्रीष्टियानिटी मात्र संसारमाभएको एउटा त्यस्तो धर्म हो जसको संस्थापक मृतकबाट बौरी उठ्नुभएको थियो । यसले उहाँको दावाहरूलाई ठीक ठहर्‍याउँछ, उहाँका प्रतिज्ञाहरूलाई साँचो ठहर्‍याउँदछ र उहाँको धर्मलाई प्रमाणित गर्दछ ।

तेस्रो, पत्रुसले अगमवाणीका प्रमाणहरूद्वारा तर्क गरेका थिए । उनले भजनसंग्रह १६:८-११, एउटा अगमवाणी जसले ख्रीष्टको पुनरुत्थानको भविष्यवाणी गर्दछ, उल्लेख गरेका थिए:

मैले प्रभुलाई सधैं मेरो सामने देखें, किनभने म नडगमगाऊँ भनेर उहाँ मेरो दाहिनेतर्फ हुनुहुन्छ । यसकारण मेरो हृदय आनन्दित र मेरो जिब्रो हर्षित भयो । यसबाहेक मेरो शरीरले पनि आशामा जिउनेछ । किनकि तपाईंले मेरो प्राणलाई पातालमा छोड्नुहुनेछैन, नता तपाईंले आफ्ना पवित्र जनको शरीर कुहुन दिनुहुनेछ । तपाईंले मलाई जीवनको मार्गहरू बताउनुभयो, तपाईंले मलाई आफ्नो उपस्थितिद्वारा आनन्दले गद्गद् पार्नुहुनेछ (प्रेरित २:२५ ख-२८) ।

आफ्नो अगमवाणीमा, दाऊदले प्रथम पुरुषमा बोलेका छन् । सतहमा, उनले आफ्नैबारेमा बोलेको हुन् कि भन्ने जस्तो देखिन सक्दछ । दाऊदले आफ्नैबारेमा बोलिरहेका थिएनन् भन्ने दुई तथ्यहरूलाई उल्लेख गरेर देखाएका छन् । पहिलो, उनले दाऊदको मृत्युलाई उल्लेख गरेका छन्, जसले भविष्यवाणी गरेका थिए, उनी मरेका थिए र गाडिएका थिए अहिलेसम्म पनि उनी उनको चिहान मै छन् । उनको प्रमाणकोरूपमा, उनी दाऊदको चिहान देखाउँछन्, जुन सबैले देख्ने गरी यरुशलेममै अवस्थित थियो (प्रेरित २:२९) । दोस्रो, उनले परमेश्वरले

दाऊदसँग गर्नुभएको प्रतिज्ञा उनीहरूलाई स्मरण गराउँदछन् (प्रेरित २:३०) । परमेश्वरले दाऊदसँग उनको एउटा वंशले अन्तत उनको सिंहासनप्राप्त गर्नेछन् भनी प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो (२ शमूएल ७:१२) । यो प्रतिज्ञा, पत्रुस भन्दछन्, खीष्टमा पूरा हुनआएको छ, किनभने परमेश्वरले उहाँलाई मृतकबाट जीवित पार्नुभएको थियो (प्रेरित २:३१) र उहाँलाई आत्मिक सिंहासनमा आफ्नो दाहिने बाहुलीतर्फ राख्नुभएको छ । येशू यस संसारमा दाऊदको वंशमा आउनुभएको थियो र अहिले स्वर्गमा आत्मिक सिंहासनमा परमेश्वरको दाहिने बाहुलीतर्फ बस्नुभएको छ, र उहाँको पृथ्वीको राज्य, मण्डलीमाथि राजाकोरुपमा राज्य गरिरहनुभएको छ ।

पत्रुसले भजनसंग्रह ११०:१ माभएको अगमवाणीबाट उनको प्रवचनको अन्त्यमा एउटा त्यस्तै किसिमको तर्क गरेका छन् (प्रेरित २:३४, ३५) । उनको अगमवाणीको विवरणले (भजनसंग्रह १६:८-११, ११०:१) परमेश्वरबाट पठाइनु हुनेको मृतकबाट पुनरुत्थान हुनेछ र परमेश्वरको दाहिने बाहुलीतर्फ उच्च पारिनुहुनेछ भन्ने प्रमाणित गर्दछ । येशूले, उहाँको पुनरुत्थान र स्वर्गारोहणमा पुरानो करारका यी दुवै भविष्यवाणीहरू स्पष्टरूपले पूरा गर्नुभएको थियो ।

चौथो, पत्रुस साक्षीहरूका प्रमाण प्रस्तुत गर्दछन् । उनी भन्दछन्, “यिनै येशूलाई परमेश्वरले जीवित पार्नुभयो, यस कुराका हामी सबै साक्षी छौं” (प्रेरित २:३२) । पत्रुसले उल्लेख गरेको त्यो अगमवाणी जसले पुनरुत्थानको भविष्यवाणी गरेको छ, यहूदीहरूले स्वीकार गर्ने थिए । पत्रुसले खीष्ट मृतकबाट बौरी उठ्नुभएर अगमवाणीको त्यो अंश पूरा गर्नुभएको थियो भनी सहमत गराउन चाहिरहेका थिए । उनले आफ्नो श्रोताहरूलाई येशू मृतकबाट जीवित भै उठ्नुभएको हो भन्ने आँखाले देखेको साक्षीको सामना गर्न बाध्यपारेका थिए । यो साक्षी उच्च प्रकृतिको प्रमाण हो । कुनै पनि विश्वसनीय कानूनको न्यायालयले उसको साक्षीको विरुद्धमा प्रमाणहरू देखा नपरेसम्म साक्षीका प्रमाणहरूलाई स्वीकार गर्ने गर्दछ । परमेश्वरले उहाँको पुत्रको पुनरुत्थान उहाँको वचनमा मात्र दृढतापूर्वक उल्लेख गर्नुभएको छैन, तर उहाँले आफ्नो वचनमा साक्षीहरूका ती गवाहीहरू पनि राख्नुभएको छ, जसले, मृतकबाटभएको उहाँको पुनरुत्थानपछि, उहाँलाई देखेका थिए, उहाँलाई छोएका थिए, उहाँसँग खाएका थिए, र उहाँसँग अध्ययन गरेका थिए । त्यस्तो साक्षीलाई कसले इन्कार गर्न सक्छ ?

पाँचौं, पत्रुसले पवित्र आत्मा ओर्लिआउनुभएको साक्षी तर्फ पनि इंगित गरेका छन् । उनी भन्दछन्, “यसैकारण परमेश्वरको दाहिने बाहुलीपट्टि उहाँ उच्च पारिनुभयो, र पिताबाट पवित्र आत्माको प्रतिज्ञा पाउनुभयो र उहाँले यो खन्याइदिनुभएको हो, जे तपाईंहरू देख्नु र सुन्नुहुन्छ” (प्रेरित २:३३) । ख्रीष्टले स्वर्गतर्फ प्रस्थान गर्नु केहीअघि, उहाँले पिताले गर्नुभएको प्रतिज्ञा प्रेरितहरूलाई पठाउने प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो (लूका २४:४६-४९) । भिडले आत्मा खन्याइनुभएको परिणाम देखेका र सुनेका थिए । यसरी उनीहरूले येशू पिताको दाहिने बाहुलीतर्फ उक्लनुभएको, पिताबाट प्रतिज्ञा गरिनुभएको आत्माप्राप्त गर्नुभएको र त्यसपछि प्रेरितहरूमाथि आत्मा पठाउनुभएको आश्चर्यजनकरूपमा प्रमाणितभएको देखेका थिए ।

यी प्रमाणका पाँच पंक्तिहरूले अस्वीकार गर्न नसकिने निष्कर्ष स्थापित गर्दछन् । पत्रुस “त्यसैकारण” भन्ने शब्दका साथ तिनीहरूको ध्यान यस निष्कर्षमा केन्द्रित गर्दछन् । कसैले भनेका छन्, “जब तपाईं नयाँ करारमा ‘त्यसैकारण’ भन्ने शब्द देख्नुहुन्छ, तपाईं त्यहाँ के छ, भनी रोकिनु होस्, किनभने त्यहाँ जहिले पनि त्यसको एउटा कारण हुन्छ ।” पत्रुसले भनेका थिए, “त्यसैकारण इस्राएलको सारा परिवारले यो पक्का गरी जानोस् कि येशू, जसलाई तपाईंहरूले क्रूसमा टाँगनुभयो, परमेश्वरले उहाँलाई प्रभु र ख्रीष्ट बनाउनुभयो” (प्रेरित २:३६) । उहाँका आश्चर्यजनक कामहरू, उहाँको मृतकबाट भएको पुनरुत्थान, उहाँले पूरा गर्नुभएको अगमवाणी, साक्षीहरूको बयानहरू र आत्माको आगमन आदिले येशू नै परमेश्वरबाट प्रतिज्ञा गरिनुभएको जन हुनुहुन्छ र उहाँ नै प्रभु हुनुहुन्छ भन्ने प्रमाणित गर्दछन् ।

यो सर्वदा भनिएको अर्को महान कथाको खण्डको अर्थ हाम्रो निमित्त के हुन्छ ? के यसले हामीलाई ख्रीष्ट नै ख्रीष्टियानिटीको केन्द्र हुनुहुन्छ भन्ने कुरामा सहमत बनाउँदैन र ? जब कसैले येशू नै ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भन्ने प्रमाणित गर्दछन् भने उनले ख्रीष्टियानिटीको विश्वसनीयतालाई प्रमाणित गर्दछन् । यदि पत्रुसले ख्रीष्ट परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्थ्यो, जो हाम्रो पापाको निमित्त मर्नुभएको थियो र मृतकबाट बौरी उठ्नुभएको थियो भन्ने प्रमाणित नगरेको भए, ख्रीष्टियानिटी त्यसको जन्मको दिन मै मरिसक्ने थियो होला !

अध्याय तीन: “गहिरो क्रन्दन”

सर्वदा भनिएको अर्को महान कथामाभएको तेस्रो अध्यायलाई “गहिरो क्रन्दन” नामाकरण गरिएको छ । पत्रुसका श्रोताहरू मध्ये धेरै उनको प्रवचन सुनेर गम्भिररूपमा विचलित भएका थिए । उनीहरूको विवेकमा चोट लागेर पत्रुस र अरु प्रेरितहरूसँग कराउँदै भनेका थिए ।

लूका लेख्छन्, “यो कुरा सुनेर तिनीहरूको हृदय छियाछिया भयो, अनि पत्रुस र अरु प्रेरितहरूलाई तिनीहरूले भने, ‘ऐ भाइ हो, हामीले के गर्ने ?’” (प्रेरित २:३७) । दि किङ्ग जेम्स भर्सन बाइबलले तिनीहरूको “हृदय घोंचिएको थियो” भनी भन्दछ । यो घोंचिनु भनेको कसैको हात सियोले अथवा काडाले घोंचेको जस्तो होइन । यो त एउटा भनाइ हो जसको अर्थ भनेको हृदय टुक्रा-टुक्रा हुनु अथवा एउटा वाण हृदयको वारपार हुनु जस्तै हुन्छ । यो जस्तै वाक्यांश अर्को प्रसंगमा प्रेरित ७:५४ मा पनि प्रयोगभएको छ: “जब तिनीहरूले यी कुरा सुने तब तिनीहरू क्रुध भए र रिसले दाहा फिट्नु लागे ।” यस घटनामा यहूदीहरूले स्टिफनसको प्रवचन प्रति रिसाएर प्रतिक्रिया जनाएका थिए । तिनीहरूको हृदय रिसले भरिएको थियो, तिनीहरू घृणाले भरिएका थिए । ती यहूदीहरू जसले पत्रुसको प्रवचनप्रति प्रतिक्रिया जनाएका थिए, यद्यपि, दोषले आकुल-व्याकुल भएका थिए, तिनीहरू अपराध बोधले व्याकुल भएका थिए ।

सम्भवत ती मानिसहरू जो कराएका थिए, वास्तवमा तिनीहरूले पत्रुसको प्रवचनमा व्यवधान खडा गरेका थिए होलान् । व्यवधानलाई सधैँ मनपराइँदै, तर वास्तवमा यो त एउटा आशिषित् व्यवधान थियो । एक दिन एकजना प्रचारकले प्रचार गरिरहेका थिए, जब एक जना मानिसले “के म अहिले बप्टिष्मा लिन सक्छु ?” भन्ने प्रश्न गर्दै व्यवधान खडा गरे । ती प्रचारक रोकिए, सोभै त्यस मानिसलाई हेरे र भने, “मेरो प्रवचन रोकिन सक्छ । यदि तपाईँ बप्टिष्मा हुन चाहनुहुन्छ भने, हामी यो प्रवचन यही रोकने छौँ र तपाईँलाई खीष्टमा बप्टिष्मा दिने छौँ । त्यसपछि हामी फर्कि आउने छौँ र म प्रवचन पूरा गर्ने छु ।” यस प्रकारको व्यवधान एउटा बाधा होइन तर एउटा प्रेरणा हुन्छ ।

उनीहरूको प्रश्न उत्तेजनाले भरिएको थियो । तिनीहरूले उदासीनताका साथ प्रश्न गरेका थिएनन्, “हामीले के गर्ने ?”

तिनीहरूको प्रश्न त यस प्रकारको थियो, “ओहो हामीले के गर्ने ? हामी त समस्यामा छौं, के हाम्रो निम्ति केही आसा बाँकी छ ?” उनीहरूको प्रश्न पूर्ण गम्भिरतासाथ सोधिएको थियो ।

तिनीहरूको प्रश्नलाई ध्यानपूर्वक हेर्नुहोस्: “ए भाइ हो, हामीले के गर्ने ?” उनीहरूले संगि यहूदीहरूलाई सम्बोधन गरिरहेका थिए, त्यसैले, तिनीहरूले “भाइ हो” भन्ने शब्द प्रयोग गरेका थिए । यसको प्रयोजन जातिगत हुन्छ, धार्मिक होइन । तिनीहरूले परमेश्वरको अधि डरलाग्दो अवस्थामा छौं भनी महशुस गरेका थिएँ । तिनीहरू मसीहलाई क्रूसमा टाँग्न सहभागी भएका थिए, ती मुक्तिदाता जसलाई परमेश्वरले यस पृथ्वीमा पठाउनुभएको थियो । पत्रुसको प्रवचनले उनका श्रोताहरूको पापलाई एउटा ठूलो अक्षरमा जस्तै गरी तिनीहरूकै अधि राखिदिएको थियो (प्रेरित २:२३) ।

तपाईंले आफ्नो जीवनमा धेरै महत्वपूर्ण प्रश्नहरू सोध्नुपर्ने र जवाफ दिनु पर्ने हुन्छ, तर के तपाईंले नयाँ करारअनुसारको “मैले उध्दार पाउन के गर्नुपर्छ ?” भन्ने प्रश्न गर्नुभएको र जवाफ दिनुभएको छ । पेन्तिकोसको दिनमा त्यहाँ भएका अरुहरूले पनि पत्रुसको प्रवचन सुनेका थिए होलान् र पेन्तिकोसको आश्चर्यजनक घटना पनि देखेका थिए होलान् तर तिनीहरू दोषको सामना नगरी र यो प्रश्न नसोधी फर्केर हिँडेका थिए । एउटा व्यक्तिको जीवनमाभएको पाप एउटा दुःखदायी कुरा हो, यस्तो दुःखदायी कुरा जसको निम्ति खीष्ट यस संसारमा आउनुभयो र त्यसको प्रायश्चित्त भएर (दाम तिर्न) क्रूसमा मर्नुभयो । त्यसभन्दा पनि अर्को ठूलो दुःखदायी कुरा छ । जब कसैले परमेश्वरकोअधि उनको दोषको सामना गर्न र उनको दोषको निम्ति परमेश्वरले दिनुभएको समाधानलाई स्वीकार गर्दैनन्, उनले सबैभन्दा दुःखद कुराको अनुभव गर्दछन् ।

अध्याय चार: “प्रेरणा-प्राप्त उत्तर”

सर्वदा भनिएको अर्को महान कथामाभएको चौथो अध्यायलाई “प्रेरणा-प्राप्त उत्तर” नाम दिइएको छ । पवित्र आत्माबाट अगुवाई गरिएर, अपराधी सावितभएको भिडको प्रश्नको उत्तर पत्रुसले स्पष्टरूपमा दिएका छन्: “पश्चाताप गर र तिमीहरूको पाप-क्षमाको निम्ति येशू खीष्टको नाउँमा तिमीहरू प्रत्येकले बप्तिष्मा लेऊ र

तिमीहरूले पवित्र आत्माको वरदान पाउनेछौं” (प्रेरित २:३८) ।

उहाँको स्वर्ग-आरोहण हुनुभन्दा केहीअघि, हाम्रा प्रभुले जसलाई अक्सर गरेर महान आज्ञा भनिन्छ, दिनुभएको थियो । यो महान आज्ञाबारेमा तीनवटा पूर्ण लेख नयाँ करारमा दिइएको छन्: मत्ती २८:१८-२०, मर्कूस १६:१५, १६, र लूका २४:४६, ४७ । प्रत्येक लेखले फरक कुराहरूमा जोड दिएको छ । मर्कूस १६:१५, १६ ले विश्वासको अवस्थामा जोड दिन्छ । लूका २४:४६, ४७ ले पश्चाताप र पापक्षमामा जोड दिन्छ । मत्ती २८:१८-२० ले बप्तिष्मालाई प्राथमिकता दिएको छ । यी तीन लेखहरूले के संकेत गर्दछन् भने कि परमेश्वरको अनुग्रहबाट प्राप्त हुने मुक्ति अथवा पापको क्षमा विश्वास, पश्चाताप र बप्तिष्माको तीन सर्तहरूमा उपलब्ध गराइएको छ । महान आज्ञाका यी लेखहरूका शब्दहरूले यसलाई गलतरूपमा बुझ्ने शंकामा छोडेका छैनन् ।

महान आज्ञामा प्रकट गरिएका सबै तीन अवस्थाहरू पत्रुसले दिएको तिनीहरूको प्रश्नको उत्तरमा देखिन्छन् । खीष्टमाभएको विश्वास पत्रुसको प्रवचनद्वारा तिनीहरूको हृदयमा जन्माइएको थियो र यो विश्वासले निर्देशनको निम्ति तिनीहरूलाई कराउन उत्प्रेरित गरेको थियो । यहूदीहरूको प्रश्नप्रतिको पत्रुसको उत्तरले, त्यसैकारण, विशेषरूपमा पश्चाताप र बप्तिष्मालाई उल्लेख गरेको छ, अरु दुई सर्तहरू महान आज्ञामा उल्लेख गरिएका छन् । उनले भनेका छन्, “पश्चाताप गर र तिमीहरूको पापक्षमाको निम्ति येशू खीष्टको नाउँमा तिमीहरू प्रत्येकले बप्तिष्मा लेऊ, ...” (प्रेरित २:३८) । ध्यान दिनुहोस् पत्रुसले उनको उत्तरमा पापको क्षमा अथवा हटाइने कुरालाई कहाँ राखेका छन् । उनले मुक्ति अथवा पापक्षमालाई बप्तिष्माअघि प्रतिज्ञा गरेका छैनन्, तरपछि गरेका छन् । पत्रुस पवित्र आत्माबाट अगुवाई गरिएका थिए, र उनले दिएको उत्तर पवित्र आत्माको उत्तर हो, उनको होइन ।

कराउनेहरूलाई दिइएको उत्तर एकदमै स्पष्ट छ, त्यसैले गलतरूपमा बुझ्नै सकिँदैन । यो उत्तरको शक्ति र प्रभावलाई छल्लनको निम्ति केही धार्मिक अगुवाहरूले प्रेरित २:३८ माभएको “निम्ति” शब्द ग्रीकबाट अनुवाद गरिएको हो जसको अर्थ “पाउनको निम्ति” होइन तर “कारणले गर्दा” हुन्छ भन्दछन् । ग्रीक शब्द *eis* “निम्ति” अथवा “पाउनको निम्ति” भन्ने वाक्यांशकोरूपमा विश्वस्तरूपमा अनुवाद गरिएको छ, जसलाई असंख्य बाइबलका अनुवादहरूलाई तुलना गरेर

पनि हेर्न सकिन्छ । तिनीहरूलाई एक-अर्कामाथि थुपार्ने हो भने पनि-
तिनीहरू सबैले ग्रीक शब्द eis को “निम्ति” “पाउनको निम्ति” अथवा
त्यस्तै समान वाक्यांश नै प्रतिपादन गर्दछन् । कुनैले पनि “कारणले
गर्दा” भन्ने अर्थ दिँदैनन् । पत्रुसको उत्तरले स्पष्टरूपमा पापक्षमालाई
बप्तिष्माकोपछि राखेकोछ । आउनुहोस् यस प्रश्नको परमेश्वरको
उत्तरलाई कायम रहन दिऔं र कसैलाई त्यसभन्दा टाढा गएर वर्णन
गर्ने अधिकार नदिऔं ।

कसैले भनेका छन् नयाँ करारको प्रत्येक पदको एउटा जुम्ल्याहा
छ । यो सधैँ साँचो हुँदैन, तर यसमा केही सत्यता भने छ । केही नयाँ
करारका पदका जुम्ल्याहा पनि छन्, र जब हामी ती जुम्ल्याहालाई
हेर्दछौं हामी त्यही सत्यलाई अर्को तर्फबाट हेरिरहेका हुन्छौं । प्रेरित
२:३८ को जुम्ल्याहा कुन हो त ? त्यो प्रेरित २२:१६ हो । शाऊल उनको
“हे प्रभु अब म के गरुं ?” भन्ने प्रश्नको उत्तर खोज्दै दमस्कस
आइपुगेका छन् (प्रेरित २२:१० क) । त्यसबेला उनी एउटा विश्वासी
थिए, किनभने उनले प्रभुलाई देखेका थिए, बोलेका थिए र दोषी सिद्ध
गराइएका थिए । उनले पश्चाताप गरेको उनले प्रभुलाई सोधेको
प्रश्नले संकेत गरेको छ । उनले यहाँसम्म कि प्रभुलाई स्वीकार पनि
गरेका थिए, यो पनि उनको प्रश्नमा प्रष्ट देखिन्छ, तर पनि उनलाई
दमस्कस जान भनिएको थियो, जहाँ उनलाई के गर्ने भनी बताइन
लागिएको थियो । उनले तीन दिनसम्म प्रार्थना र पश्चाताप गर्दै
दमस्कसमा पर्खेका थिए । हननियालाई उत्तरका साथ उनकहाँ
पठाइएको थियो । हननियाले उनलाई के भनेका थिए ? जुन उत्तर
हननियाले उनलाई दिएका थिए, त्यसलाई तपाईं प्रेरित २:३८ को
जुम्ल्याहा पनि भन्न सक्नुहुन्छ । उनले भनेका थिए, “त अब किन
पर्खनुहुन्छ ? उठ्नुहोस् र बप्तिष्मा लिनुहोस्, अनि उहाँको नाउँको
पुकार गरेर आफ्ना पाप धुनुहोस् ।” यदि बप्तिष्मा पाप क्षमाको निम्ति
हो भन्नेमा कुनै शंका छ भने, प्रेरित २२:१६ ले यस प्रश्नलाई सदाको
निम्ति विश्राम दिनेछ ।

एउटा जवान मानिसले जो एउटा निजी धार्मिक कलेजमा
अध्ययन गरिरहेका थिए एकपल्ट उनका प्रोफेसरले बप्तिष्मा पापक्षमाको
निम्ति होइन भनी विश्वास गर्दछन् र यो सिध्दान्त उनको कक्षामा
सिकाइरहेका छन् भनेका थिए । कसैले उनलाई सोधेछन्, “यसबारेमा
तपाईंले के गर्नुभयो त ?” उनले भनेछन्, “मैले यसबारेमा के गर्ने

भनेर आफ्नी आमालाई सोधें र उहाँले म कक्षाकोपछि उहाँकहाँ गएर प्रेरित २:३८ लाई व्याख्या गर्न अनुरोध गर्न भन्नुभयो । मैले त्यसै गरेँ । मैले आफ्नो बाइबल खोलेँ र प्रेरित २:३८ निकाले, कक्षापछि उहाँकहाँ गएँ र आदरकासाथ त्यसको वि उहाँकहाँ गएर उहाँलाई प्रेरित २२:१६ को व्याख्या गर्न अनुरोध गर्न भन्नुभयो । म कक्षापछि मेरो बाइबल प्रेरित २२:१६ मा खुला राखेयाख्या गर्न उहाँलाई अनुरोध गरेँ । उहाँले प्रेरित २:३८ को वास्तविक अर्थ पापक्षमाभएको 'कारणले गर्दा' हो र पाप क्षमाको 'निम्ति' होइन भन्नुभयो । म घर गएँ, उहाँले जे भन्नुभएको थियो त्यो आमालाई भने र उहाँले म फेरर उहाँकोपछि लागेँ र आदरपूर्वक उहाँलाई त्यो पदको व्याख्या गर्न अनुरोध गरेँ । के तपाईंलाई थाहा छ ती प्रोफेसरले के भने ? उनले भने उहाँले त्यो पदको व्याख्या गर्ने प्रयास गर्नुहुँदैन तर त्यसलाई फड्को मारेर अर्को पदमा जानुहुन्छ ।" प्रेरित २२:१६ लाई व्याख्या गरेर मात्र धर पाइन्न । यसलाई कि स्वीकार गर्नुपर्छ अथवा अस्वीकार गर्नुपर्छ ।

पत्रुसले यस प्रश्नको उनले दिएको उत्तर परमेश्वरले खीष्टियान युग, मानव इतिहासको अन्तिम युगको निम्ति दिनुभएको उत्तर थियो भन्ने कुराको संकेत गरेको छन् । उनी भन्दछन्, "किनकि प्रतिज्ञा तिमीहरूका निम्ति, तिमीहरूका सन्तानको निम्ति र टाढा-टाढा रहेका सबैका निम्ति हो, प्रत्येक जसलाई प्रभु हाम्रा परमेश्वरले बोलाउनुहुन्छ," (प्रेरित २:३९) । "तिमीहरू र तिमीहरूका सन्तान" एउटा यस्तो कथन हो जसले ती यहूदीहरू जसले सुसमाचार तर्फ प्रतिक्रिया जनाउन लागेका थिए उनीहरूलाई सम्बोधन अथवा समावेश गर्दछ र "टाढा-टाढामा रहेका सबैका निम्ति" एउटा यस्तो कथन हो जसले अवश्य नै अन्य जातिहरूलाई सम्बोधन अथवा समावेश गर्दछ, जसले उपयुक्त समयमा सुसमाचार सुन्, स्वीकार गर्न र पालन गर्न लागेका थिए । "प्रत्येक जसलाई प्रभु हाम्रा परमेश्वरले बोलाउनु हुन्छ," एउटा यस्तो वाक्यांश हो जसले भविष्यमा सुसमाचारलाई स्वीकार गर्ने र खीष्टमा आउने सबै यहूदीहरू र अन्य जातिहरूलाई समेटेको छ । यदि अन्य जातिहरू "टाढा-टाढा रहेका सबै" भन्ने वाक्यांशमा समेटिएका छैनन् भने पनि, तिनीहरू निश्चयनै पत्रुसको "प्रत्येक जसलाई" भन्ने वाक्यमा समेटिएका छन् । पत्रुसले पेन्तिकोसको दिनको निम्ति मात्र परमेश्वरको योजनाको घोषणा गरेका थिएनन् तर खीष्टियान युगको भविष्यको सबै दिनहरूका निम्ति पनि गरेका थिए । यसरी उनले "मैले उद्धार पाउन

के गर्नु पर्दछ ?” भन्ने प्रश्नको ईश्वरीय उत्तर दिएका छन् ।

अध्याय पाँच: “अद्भुत प्रतिक्रिया”

सर्वदा भनिएको अर्को महान कथा नामक पुस्तकको पाँचौं अध्यायको शीर्षक “अद्भुत प्रतिक्रिया” राखिएको छ । लूकाले पहिलो पल्ट प्रचार गरिएको मुक्तिको सुसमाचारलाई आश्चर्यजनकरूपमा स्वीकार गरिएकोबारेमा बताएका छन् । उनी भन्दछन्, “तब जस-जसले उनको कुरा ग्रहण गरे तिनीहरूले बप्टिष्मा लिए र त्यसै दिन प्रायः तीन हजार मानिसहरू तिनीहरूको संख्यामा थपिए” (प्रेरित २:४१) ।

हामीलाई पत्रुस र अरु प्रेरितहरूले त्यो बिहान कति लामो समयसम्म प्रचार गरेका थिए भनिएको छैन । लूका लेख्दछन्, “अरु धेरै कुराहरूद्वारा उनले तिनीहरूलाई गवाही दिए र यसो भनेर अर्ती दिए ‘यस दुष्ट पुस्ताबाट तिमीहरूले आफैलाई बचाओ’” (प्रेरित २:४०) । पत्रुसले तिनीहरूलाई प्रमाण र तर्कद्वारा विश्वासमात्र दिलाएनन्, उनले तिनीहरूलाई साक्षी र अर्तीद्वारा बाध्य पनि पारेका थिए ।

सुनिरहेका श्रोताहरूले पत्रुसको सन्देश स्वीकार गरेर त्यसअनुसार काम गरेका थिए । लूकाले वर्णन गरेका छन्, “तब जस-जसले उनको कुरा ग्रहण गरे तिनीहरूले बप्टिष्मा लिए, र त्यसै दिन प्राय तीन हजार मानिसहरू तिनीहरूको संख्यामा थपिए” (प्रेरित २:४१) । यी मानिसहरूले वचन सुनेका मात्र थिएनन्, तिनीहरूले त्यसलाई पालन पनि गरेका थिए (याकूब १:२५) । तिनीहरूले त्यसलाई सुनेका मात्र थिएनन्, तिनीहरूले त्यसअनुसार जिउने निर्णय गरेका थिए । यो कति दुःखदायी कुरा हो कि धेरै जसो मानिसले जहिले पनि प्रवचनलाई सुन्ने काम मात्र गर्दछन् । केही, कममा पनि, त्यस ठूलो भिडमा भएकाहरू जसले पत्रुसले प्रचार गरेको सुनेका थिए उनको सन्देशद्वारा सहमत मात्र भएका थिएनन् तर तिनीहरूको मनको अधिनमा रहेर र सन्देशअनुसार जिएर, खीष्टमा परिवर्तन भएका थिए ।

तीन हजार जनाले खुसीसाथ वचन ग्रहण गरेका थिए र बप्टिष्मा लिएका थिए । परिवर्तन हुनुभन्दाअघि, कुनै पनि व्यक्तिले मुक्तिको वचन खुसीका साथ ग्रहण गर्नु पर्दछ । धेरै मानिसहरू खीष्टमा परिवर्तन हुन नसकेको एउटा प्रमुख कारण के हो भने कि मानिसहरूले खुसीका साथ वचनलाई तिनीहरूको हृदयमा ग्रहण गरेका हुँदैनन् । यदि

त्यसलाई खुसीका साथ ग्रहण गरिन्छ, भने वचनले सधैँ त्यसको काम गर्दछ ।

अध्याय छ: “प्रतिज्ञा गरिएको शरीर”

यस पुस्तकको छैठौँ अध्यायलाई “प्रतिज्ञा गरिएको शरीर” शीर्षक दिइएको छ । खीष्टमा बप्तिष्मा भएका तीन हजार जनालाई लूकाले मण्डलीकोरुपमा वर्णन गरेका छन् ।

अगमवक्ताहरूले परमेश्वरको अद्वितीय राज्य आउँदैछ भनी भविष्यवाणी गरेका थिए (दानिएल २:४४) । बप्तिष्मा दिने यूहन्नाले, जब उनले आउन लाग्नुभएको मसीहको निम्ति मार्ग तयार गर्दै थिए, स्वर्गको राज्य नजीक आएको छ भनी घोषणा गरेका थिए (मत्ती ३:१, २) । उहाँको सेवाकाईको समयमा खीष्ट, परमेश्वरबाट पठाइनुभएको मसीह स्वयम्ले पनि, पश्चाताप गर किनभने स्वर्गको राज्य नजीक आइपुगेको छ भनी घोषणा गर्नुभएको थियो (मत्ती ४:१७) । उहाँको मृतकबाट पुनरुत्थान भैसकेपछि, उहाँको स्वर्गारोहणअघिको चालिस दिनको समयमा, खीष्टले प्रेरितहरू र चेलाहरूसँग आउन लागेको राज्यकोबारे मा कुरा गर्नुभएको थियो (प्रेरित १:३) । उहाँका प्रेरितहरूलाई भनिएका अन्तिम वचनहरूमा, खीष्टले पिताले जे प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो त्यसको निम्ति पर्खनु भनी तिनीहरूलाई भन्नुभएको थियो (प्रेरित १:४) । उहाँ स्वर्गतर्फ उचालिनुभएको दश दिनपछि एउटा आइतबारको बिहानमा, पवित्र आत्मा खन्याइनुभएको साथै (प्रेरित २:१-४), खीष्टको पुनरुत्थानपछिको पहिलो सुसमाचार प्रचार (प्रेरित २:१४-३६) र तीन हजार जनाले सुसमाचार प्रति प्रतिक्रिया जनाएपछि, मण्डलीको जन्मभएको थियो । तिनीहरू जो खीष्टको रगतद्वारा धोइएका हुन्छन् जब तिनीहरूले सुसमाचारको आज्ञापालन गर्दछन् खीष्टको मण्डली बनेका हुन्छन् । त्यस दिनदेखि यस दिनसम्म, प्रत्येक पल्ट जब कसैले सुसमाचार सुन्छन् र उनले विश्वास, पश्चाताप र येशूलाई परमेश्वरको पुत्रकोरुपमा स्वीकार गरी खीष्टमा बप्तिष्मा लिएर खुसीका साथ आज्ञापालन गर्दछन् भने, उनी तिनीहरूको संख्यामा (प्रेरित २:४७)—ती पहिलोहरूमा, ती तीनहजारमा जो शुरुवातमा पेन्तिकोसमा खीष्टमा आएका थिए, थपिएका हुन्छन् ।

पेन्तिकोसबाट अगाडी प्रेरितमा मण्डलीकोबारेमा एउटा विद्यमान

र समकालीन वास्तविकताको रूपमा कुरा गरिएको छ, प्रतिज्ञा अथवा अगमवाणीको रूपमा होइन । लूकाले अध्याय २ को अन्त्यमा भनेका छन्, “... उध्दार पाउनेहरूलाई प्रभुले दिनदिनै तिनीहरूको संख्यामा थपिदिनुहुन्थ्यो” (प्रेरित २:४७) । पत्रुसको दोस्रो प्रवचनको अन्त्यमा प्रेरितमा अभिलेख भएअनुसार, लूकाले लेखेका छन्, “तर वचन सुन्नेहरूमध्ये धेरैले नै विश्वास गरे, र विश्वास गर्ने मानिसहरूको संख्या प्राय पाँच हजार भयो” (प्रेरित ४:४) । हननिया र सफीराको मृत्युपछि (प्रेरित ५:१-१०), लूका लेख्छन्, “सारा मण्डलीमाथि र यी कुरा सुन्ने सबैमाथि ठूलो डर छायो” (प्रेरित ५:११) । स्टिफनसलाई दुङ्गाले हानेर मारिएपछि जब सतावट बढेर गयो (प्रेरित ६:८-७:६०), लूकाले भनेका छन्, “... त्यसै दिन यरुशलेममा भएका मण्डलीको विरुद्धमा ठूलो सतावट शुरु भयो र प्रेरितहरूबाहेक तिनीहरू सबै यहूदीया र सामरियाका इलाकातिर छरपष्ट भए” (प्रेरित ८:१) । लूकाले भनेअनुसार, त्यसबेला मण्डली, परमेश्वरको अद्वितीय राज्य, आइसकेको थियो ।

यसो भनिएको छ कि एक दिन एक जना व्यक्ति महान प्रचारक, मार्शल किब्ली कहाँ गएर, उहाँको मुटुतर्फ हातले देखाउँदै भनेछन्, “किब्ली दाजु म त्यसलाई महसुस गर्न चाहन्छु । यही नै त्यसलाई महसुस गर्न चाहन्छु ।” दाजु किब्ली जब उहाँलाई त्यसरी मौका मिल्दथ्यो उहाँसँग बिर्सन नसक्ने किसिमले प्रतिक्रिया जनाउने अद्भुत क्षमता थियो । आफ्नो बाइबललाई देखाउँदै उहाँले त्यस व्यक्तिलाई जवाफ दिनु भएछ, “म त यसलाई पढ्न चाहन्छु, म यसलाई अहिले पढ्न चाहन्छु ।” महसुस गर्नु, निश्चय नै एउटा महत्वपूर्ण कुरा हो, तर हामीले त्यसलाई अगुवाई गर्न दिनुहुँदैन । बाइबल, परमेश्वरको वचनले मात्र, हामीलाई अगुवाई गर्नु पर्दछ । जब हाम्रो अनुभव उहाँको वचन इमानदारीका साथ ग्रहण गर्ने र आज्ञापालन गर्ने कुरामाथि आधारित हुन्छ भने, हामीसँग नयाँ करारमा भनिएको साँचो आनन्द हुन्छ ।

निष्कर्ष

हामी सर्वदा भनिएको अर्को महान कथा नामक पुस्तक बन्द गर्नेछौं र हामीले जे पढेका छौं त्यसबारे सोच्न थाल्छौं । हाम्रो निम्ति यो हामीले हाम्रो स्थानीय अथवा राष्ट्रिय पत्रपत्रिकाहरू वा टेलिभिजनमा हेर्ने कुनै पनि हामीले सोचेको कुराभन्दा धेरै नै महत्वपूर्ण कुरा हो भन्ने

स्वरूपमा प्रकट हुँदछ । हामीले यथार्थमा विगतलाई ढाकेको पर्दा हटाउन सफल भएका हुन्छौं र प्रेरितको प्रेरणाप्राप्त पुस्तकद्वारा, संसारको इतिहासमा भएको अति नै ऐतिहासिक र महान घटना, येशूको जीवन, मृत्यु र पुनरुत्थानपछिको अर्को महान घटना देख्दछौं । हामी वास्तविकरूपमा, त्यो अद्भूत, लामो समयदेखि प्रतिक्षा गरिएको परमेश्वरको मण्डली शुरुभएको साक्षी भएका छौं । यसको शुरुवातको साथै मानव इतिहासको अन्तिम युग, ख्रीष्टियान युग अथवा “अन्त्यको दिनहरूको” युग पदार्पणभएको पनि हामीले देख्यौं ।

यसपछि आउने अर्को पुस्तक यो हामीले पढेको पुस्तक जस्तै महत्वपूर्ण छ । यसलाई हामीले सर्वदा भनिएको महान कथाको तेस्रो भाग पनि भन्न सक्दछौं । यो तपाईं ख्रीष्टमा परिवर्तनभएको कथा, तपाईं येशूले स्थापना गर्नुभएको मण्डलीको अंग हुनुभएको कथा हुनेछ । यो कथा, निश्चय नै हामी प्रत्येकको निम्ति फरक हुनेछ । हामी मध्ये धेरै जनाको निम्ति यो कथा सरलरूपमा लेखिएको हुन सक्छ, तर हामीहरू मध्ये केहीको निम्ति भने त्यति सजिलै लेखिएको हुनेछैन, किनभने त्यो घटित भएकै हुँदैन । तपाईं कस्तो अवस्थामा हुनुहुन्छ ? के त्यो कथा तपाईंमा घटितभएको छ ? के तपाईं नयाँ करारको ख्रीष्टियान हुनुभएको छ ?

यदि तपाईं नयाँ करारको ख्रीष्टियान हुनुभएको छैन भने, अब तपाईंलाई कसरी हुने भन्ने कुरा थाहाभएको छ । तपाईंले खुसीकासाथ सुसमाचारको वचन ग्रहण गरेर र त्यसप्रतिको तपाईंको आज्ञा पालनाद्वारा, तपाईं परमेश्वरको राज्यमा जन्मन सक्नुहुन्छ, त्यसै स्वर्गीय राज्यमा जसलाई हामीले प्रेरित २ मा देखेका छौं ।

अभ्यासका निम्ति प्रश्नहरू

(उत्तरहरू परिशिष्ट १ मा छन्)

१. कुन अर्थमा मण्डली स्थापनाभएको कुरा हामी सर्वदा भनिएको अर्को महान कथा हो भनी भन्न सक्दछौं ?
२. पेन्तिकोसको दिनमा प्रेरितहरूमात्र पवित्र आत्माद्वारा बप्टिष्मा भएका थिए भनी तपाईं के प्रमाण दिन सक्नुहुन्छ ?
३. प्रेरितहरू पवित्र आत्माबाट बप्टिष्मा हुनुको ईश्वरीय कारण के थियो छलफल गर्नुहोस् ।
४. आज हाम्रो निम्ति प्रेरितहरू पवित्र आत्माबाट बप्टिष्मा हुनुको

- अर्थ के हुन्छ ?
५. पत्रुसले उनको प्रवचनमा प्रस्तुत गरेको खीष्टको ईश्वरत्वबारेका प्रमाणहरू सम्बन्धमा छलफल गर्नुहोस् ।
 ६. परमेश्वरको मुक्तिको योजनामा खीष्टको पुनरुत्थान कति महत्वपूर्ण छ ? यदि उहाँ मृतकबाट बौरी उठ्नु नभएको भए के हामी कुनै अर्थमा खीष्टलाई परमेश्वरका ईश्वरीय पुत्र हुनुहुन्छ भनी सोच्न सक्थौं ?
 ७. के तपाईं पापी हुनुभन्दा अरु कुनै ठूलो दुःखद कुरा सोच्न सक्नुहुन्छ ?
 ८. महान आज्ञाका तीन अभिलेखहरूले (मती २८:१८-२०, मर्कूस १६:१५, १६, लूका २४:४६, ४७) मुक्तिको शर्तहरूकोबारेमा दिएको फरक-फरक जोडहरूलाई व्याख्या गर्नुहोस् ।
 ९. प्रेरित २२:१६ ले प्रेरित २:३८ लाई कसरी समर्थन गर्दछ, छलफल गर्नुहोस् ।

शब्द सहायताहरू

परिवर्तन—कसैको हृदय परिवर्तन हुने र खीष्टियान हुने कार्य ।

आश्चर्यकर्मको युग—त्यो समयकाल जब प्रेरितहरूले र अरुहरू जसमाथि आश्चर्यपूर्ण काम गर्न सक्नु भनी उनीहरूको हात राखिएको थियो । मण्डलीको शिशु अवस्थामा यसो भएको थियो । परमेश्वर आज पनि प्रार्थनाको उत्तर दिनुहुन्छ, आश्चर्यकर्मको युग भने अन्तिम जीवित प्रेरितको मृत्युको साथै समाप्त भएको छ (एफिसी ४:११-१३, १ कोरिन्थी १३:८-१०) ।

निकोदेमस—येशूलाई रातमा भेट्न आउने एक जना शिक्षक । येशूले उनलाई परमेश्वरको राज्यमा कसरी प्रवेश गर्ने भनी सिकाउनुभएको थियो (यूहन्ना ३) ।

प्रकाश/प्रकटीकरण—पवित्र आत्माबाट प्रकाशित अथवा प्रकट गरिएको सत्य । परमेश्वरले मानिसलाई दिनुभएको प्रकाश बाइबल हो ।